

[Vibeke Grønbæk]

den nye lov. Dertil skal siges, at jeg tror, at det er meget forskelligt fra skole til skole. Desuden er jeg af den opfattelse, som jeg også var inde på tidligere, at loven skal have tid til at udvikle sig, og starten er gået med, som det også fremgår af redegørelsen, at formulere principper for skolen, og her har lærerne haft mulighed for indflydelse, bl.a. i kraft af deres faglige baggrund. Jeg tror, at der er bred forståelse for nødvendigheden af at acceptere, at man inddrager lærerne i skolebestyrelserne.

Efter lovændringen er det nu op til de enkelte kommunalbestyrelser at udforme kommunens skolepolitik. Der er ikke i alle kommuner et fællesorgan til at udforme denne politik. Derfor er det vigtigt, at Udvalget for Undervisning overordnet i fællesskab med skolebestyrelserne fremlægger planer for deres skolevæsen, som man gør det med kommuneplaner osv.

Det Radikale Venstre har også fulgt samarbejdet mellem skolebestyrelserne og eleverne med interesse. Vi er opmærksomme på, at elevernes indflydelse er meget afhængig af deres alder og bestyrelsens imødekommelse af deres ønsker. Vi håber også, at disse startvanskeligheder vil blive fejtet væk nu, hvor de nye bestyrelser er trådt til og man evaluerer de forgangne fire år.

Men som sagt er vi tilfredse med loven og håber, at den vil udvikle sig, og at de startproblemer, der har været, vil blive løst på god vis i en dialog.

Merethe Due Jensen (KRF):

Jeg vil også takke undervisningsministeren for redegørelsen om styrelsen af kommunernes skolevæsen og komme med nogle kommentarer.

En større selvstændighed og decentralisering af folkeskolen har været påkrævet, og det har nu vist sig stort set at fungere tilfredsstillende, men det er nok værd at bemærke udtrykket »stort set«.

Jeg er glad for, at ministeren har foretaget en undersøgelse af, hvordan den nye lov om folkeskolens styrelsesbestemmelser har virket siden vedtagelsen i maj 1989. Det er utrolig vigtigt, at forældre har lyst til at engagere sig i skolen, børnene og i det hele taget i folkeskolen som helhed. Jeg synes, det er utrolig vigtigt, at man som forældre netop har indflydelse på,

hvad der bruges af lærebogssystemer, og i det hele taget hvilken påvirkning børnene får gennem bøger.

Jeg er overbevist om, at skal vi sikre et engagement hos både forældre-, elev- og lærersiden i skolen, er det vigtigt, at parterne reelt er medbestemmende med hensyn til den enkelte skoles virksomhed.

Imidlertid viser undersøgelsen, at visse kommuner har svært ved at udlægge tilstrækkelig kompetence til den enkelte skolebestyrelse, og det synes jeg er lidt skuffende, og jeg håber, at kommunerne vil ændre på denne praksis. Så tror jeg til gengæld, at engagementet fra såvel forældrenes som fra lærernes side vil forøges.

Det er ligeledes vigtigt, at de forældre, som har ladet sig vælge til skolebestyrelsen, ikke falder for fristelsen til at fralægge sig ansvaret, fordi en kommunalbestyrelse af hensyn til økonomien har været tvunget til at foretage økonomiske nedskæringer på skolen; en sådan reaktion er yderst uheldig.

Jeg har bemærket, at afskaffelsen af lærerråd og fælleslærerråd har medvirket til, at lærerne føler, at deres indflydelse er blevet svækket, og som lærer forstår jeg godt denne følelse. Men alt nyt er svært, og det tager tid. Imidlertid tror jeg på, at det pædagogiske råd, som erstatter lærerrådene, også vil give netop lærerne indflydelse på baggrund af deres faglige kompetence, sådan at det forbliver usvækket.

Alt i alt synes jeg, redegørelsen dokumenterer, at loven fungerer tilfredsstillende, men at der nok er behov for en oplysningskampagne, der giver medlemmerne af de nye skolebestyrelser et bedre indblik i, hvad deres opgaver er, og hvilken kompetence de har eller kan få. Så jeg skal derfor opfordre ministeren til at iværksætte en sådan oplysnings- og informationskampagne, som kan bidrage til, at samarbejdet mellem skolebestyrelser, skoleledere og lærere og de kommunale forvaltninger hviler på klare retningslinjer og specielt på gensidig respekt for hverandres opgaver. Jeg tror netop, at usikkerheden med hensyn til kommunikation og dialogen er nogle af de store problemer, som skal løses.

For Kristeligt Folkepartis vedkommende er det vigtigt at understrege, at vi gerne ser forældreindflydelsen i skolen så stor som overhovedet muligt, og at skoleledere og lærere udviser